

Егзекуција Осаме бин Ладена, највећег и најтраженијег светског терористе донела је славље на улицама Америке, пригушену забринутост због евентуелне одмазде, али и скок популарности њеног председника. Иако нисмо приметили некакво олакшање оваквим расплетом, видели смо и скаредно задовољство, чак и озареност првог човека Сједињених Држава док је говорио о елиминације највеће персоналне претње САД. Уследили су папагајски, не мање одурни телеграми и изјаве подршке из целог света, углавном улизички и англооргазмички.

О уличним слављима, срећи и ерупцији радости обичних Американаца шта да кажемо? Највећа светска сила и њени грађани од срца су славили једну смрт. Смрт свог непријатеља, додуше, али ипак смрт. Нешто слично чине и нека племена док у трансу играју и уживају у призорима мрцварења лешева својих заклетих непријатеља...

Дакле, Американци су показали то што им је једино важно – да је Бин Ладен мртав. Као да је тиме све дошло на своје место, а за друге ствари – кога је брига. Међутим, нама који то гледамо кроз мало друкчију оптику, саопштени детаљи, а затим мноштво демантија, па накнадна објашњења отворили су више питања и непознаница него што су их разјаснили.

Основно је питање зашто је Бин Ладен убијен? Званични Вашингтон рекао је да се Бин Ладен бранио, а затим је прецизирано да није имао оружје, као и да је покушавао да се спасе кријући се иза сопствене деце и жене користећи их као живи штит (што је такође касније демантовано). Испоставило се, међутим, да је ликвидиран с предумишљајем, одмах по успаску командоса, чим су га угледали. Које вреди Бин Ладен више мртав него жив? Које је све истине однео са собом у гроб?

Вашингтон је такође саопштио да Бин Ладен није имао значајно обезбеђење, да је са послугом и породицом боравио у вили у урбаном делу пакистанског градића непосредно поред највеће војне базе те државе. То би могао да буде разлог више за његово хапшење, а не за егзекуцију, али хапшење изгледа да није ни разматрано.

С друге стране, морамо се запитати да ли такав опис услова боравка одговара ситуацији у којој се неко крије, или се мање-више безбрижно одмара у породичној идили, док ту идилу не разруше амерички командоси „фоке“? Да ли је могуће да је највећи терористички ум данашњице био толико неопрезан и толико безбрижан да ни оружје није носио? Да ли је и он у свом џепу имао неку врсту „холбруковог споразума“ који га је уљуљкивао у фингираној самобезбедности?

Одакле су се створили амерички командоси? Како су слетели неопажено хеликоптерима у насеље од скоро 100.000 људи смештено у питомој географској области. Колико је то глува и слепа пакистанска противваздушна одбрана? Да ли је можда и Пакистан гарантовао безбедност Бин Ладену? Која је уопште улога те државе уколико је то уопште држава кад јој стране трупе са ескадрилом спорих летелица десантирају дубоко у унутрашњост територијалног суверенитета?

А на другој страни света амерички председник је вероватно у великом проблему када му је за повећање подршке бирача потребан ријалити програм у којем убијају, пред његовим очима, а по његовом наређењу можда и невинне људе (погинуо је Бин Ладенов син, жена и неки други људи, а агенције не преносе детаље о томе). Но, пошто је све то одгледао у реалном времену рекао је нацији и целом свету да је „правда извршена“. У осталом делу света, па чак и у његовој земљи правду обично изриче суд, а свет и ми видесмо да ван САД председник Америке преко својих командоса и њиховог оружја изриче ту правду. Председник САД не даје ни пола цента на право оптужених на суђење, судски поступак и на сличне "глупости". И одговорни за геноцид укључив нацисте после Другог светског рата имали су то право...

Много је питања отворено овом егзекуцијом. Нажалост, сва је прилика да никада одговоре на њих и нећемо добити. Ко је заправо био и за шта јесте, а за шта није одговоран Осама бин Ладен тешко да ћемо сазнати. Он је своју истину однео на дно мора или гдекуд. Остала нам је само ова америчка истина којој је јако тешко поверовати јер је недоречена, контрадикторна и конфузна. Прављена је по мери америчких грађана и по њиховој способности варења, као и по ономе шта ти грађани очекују од своје власти и свог председника. Зато, јасно је да су Американци свега овога свесни, али да им та позната тексашка бахатост служи само једном циљу: да свима најпластичније покажу да ће по кратком поступку, било где, чак и без преког суда, елиминисати све оне које сматрају својом претњом.

Пише: Славко Живанов
четвртак, 05 мај 2011 16:03

После свега Обами не преостаје ништа друго него да се славодобитно још неко време радује овој својој победи, да чврсто капитализује смакнуће Осаме бин Ладена пред своје председничке изборе, а да онда ударнички прионе на тражење Осаминог наследника – новог Непријатеља Америке Број Један. Тешко да таква демократија и такав заштитник, баштиник и светионик слободарске идеје може да постоји неко дуже време без достојног непријатеља којег ће у догледно време опет победити на овакав или сличан начин.